

[Landbrugsministeren.]

ning, men det ønsker jeg ikke at blande mig i. Jeg mener ikke, man kan gå imod en afgørelse truffet på fuldt lovligt grundlag. Jeg skal i øvrigt slet ikke udtale mig om, hvorvidt den behandling, der blev husmændene til del, var rigtig og retfærdig.

Når nu alle ordførerne næsten uden undtagelse er enige om, at de lovforslag, vi nu behandler, er en forbedring i forhold til de love, vi har, er det mit håb, at man kan forhandle sig til rette i udvalget, ligesom det store udvalg i den nedsatte kommission har kunnet det, så at vi, om ikke i enighed — for det anser jeg på nuværende tidspunkt for udelukket — men i hvert fald, som vi plejer, med stort flertal kan gennemføre denne lovgivning.

Niels Eriksen: Det er kun en ganske kort bemærkning i anledning af de udtalelser om sammenlægning af landbrug, der er blevet fremsat. Her konstaterer jeg med glæde, at den højtærede landbrugsminister ikke er uenig i mine synspunkter med hensyn til sammenlægning, fordi jeg nemlig i den senere tid har været ude for nogle tilfælde, hvor jordlovsudvalget på en efter min opfattelse ganske forkert måde har lagt sig hindrende i vejen.

Jeg blev lidt ængstelig ved at høre det ærede medlem hr. Axel Sørensen, som nok ville sammenlægge, men forudsætningen herfor var, forstod jeg, at det skulle være to mindre brug, der skulle sammenlægges. Ligger der et for lille landbrug, som tilfældigvis ikke har en nabo, der har det, man kalder et for lille areal, skal der så for tid og evighed hvile landbrugsforpligtelse herpå, så det ikke kan afvikles på en ordentlig måde? Jeg vil gerne spørge, om det er det ærede medlem hr. Axel Sørensens mening. Det er noget meget væsentligt at få konstateret.

H. C. Toff: Jeg nævnte i mit første indlæg, at kommissionen havde henstillet til landbrugsministeren at foranledige, at finansministeren forandrede reglerne i den hidtidige ligningslov om, at de afdragsfri lån skal beskattes, og jeg spurgte den højtærede landbrugsminister, om det var regeringens hensigt at gøre det, og hvis det er det — det går jeg ud fra, når ministeren ikke har

svaret på anden måde end ved at tie stille — er forholdet det, at her får staten også et skattetab i forhold til den hidtidige lovgivning, således at der bliver et betydeligt beløb at lægge til det, jeg nævnte før.

Den højtærede landbrugsminister tvivlede på, at mine beregninger var rigtige, og jeg glæder mig selvfølgelig til i udvalget at få landbrugsministeren til at regne om igen. Jeg er ikke i tvivl om, at landbrugsministeren, når han bruger samme tal som jeg, altså $5\frac{2}{3}$ pct., vil komme til nøjagtig samme resultat som jeg, men det er selvfølgelig rart at have en autoritativ udtalelse fra landbrugsministeren om, at det, jeg her har fremført, er rigtigt. Jeg vil dog gerne bede landbrugsministeren svare mig på, om det er regeringens hensigt at søge denne lempelse for de afdragsfri lån i finansministeriet over ligningsloven i fremtiden.

Den højtærede landbrugsminister var slet ikke så afvisende over for de synspunkter, jeg har gjort gældende i dag, som den højtærede landbrugsminister var både i 1958 og 1957. Det var i det hele taget helt andre toner, der lød fra ordførerne for regeringspartierne i dag, end dengang jeg fremførte de synspunkter, som jeg på ny har fremført i dag for folketinget. Det giver mig da selvfølgelig håb om, at vi under arbejdet i udvalget kan forvente at få tilslutning til de synspunkter, jeg har gjort gældende, og den højtærede landbrugsminister gav også udtryk for, at han var enig med det ærede medlem hr. Carl Petersen i, at man skulle undersøge, om man i det hele taget skulle udstykke. I kommissionen havde man ikke haft tid nok, men der er altså tvivl i den højtærede landbrugsministers sind. Derfor er det, jeg håber, at vi også kan få tilslutning til under udvalgsarbejdet at begrænse statens udlånsvirksomhed på dette område, indtil kommissionen slutter sit arbejde.

Den højtærede landbrugsminister gjorde også nogle bemærkninger om de ganske særlige forhold, der kunne være vedrørende en ejendom, hvis grundværdi var 56 000 kr., altså hvor forkøbsretten kunne gøres gældende. Det har ikke noget med selve beløbet at gøre, der kan være mange gode grunde til — f. eks. hvor en ejendom har en dårlig